

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 284/2024
26.03.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Дубравке Дамјановић, Бојане Пауновић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Ивана Фанка, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 581/22 од 19.07.2023. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1055/23 од 02.11.2023. године, у седници већа одржаној 26.03.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Фанка, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 581/22 од 19.07.2023. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1055/23 од 02.11.2023. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу, **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 581/22 од 19.07.2023. године - окривљени АА је оглашен кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од две године и шест месеци. Окривљеном је, на основу члана 297. став 5. у вези члана 86. КЗ изречена мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од две године, рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору неурачунава у време трајања ове мере. На основу члана 258. став 4. ЗКП, оштећени ББ је упућен на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева. Одлучено је о трошковима кривичног поступка, како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1055/23 од 02.11.2023. године, усвојена је жалба браниоца окривљеног, само у погледу одлуке о кривичној санкцији и трошковима кривичног поступка, па је првостепена пресуда преиначена само у делу одлуке о кривичној санкцији и трошковима кривичног поступка тако што је

Апелациони суд у Београду - окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. КЗ осудио на казну затвора у трајању од две године, те га на основу одредбе члана 264. став 4. ЗКП, ослободио од дужности да накнади трошкове кривичног поступка, који падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Иван Фанка, због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине обе побијане пресуде или само другостепену пресуду и предмет врати првостепеном или другостепеном суду, али другом већу, на поновно суђење или да исте преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе да је извршио кривично дело које му је стављено на терет.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Фанка, је неоснован у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Указујући на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости истиче да је суд правноснажном пресудом прекорачио оптужбу тиме што је у битном изменио чињенични опис радње извршења кривичног дела у односу на опис радње из диспозитива оптужног акта у делу у коме се наводе повреде материјалних одредаба ЗОБС-а на путевима, тако што је у изреци пресуде наведено да се окривљени није придржавао саобраћајних прописа из члана 187. став 2. у вези става 1. и члана 35. став 1. ЗОБС-а на путевима, супротно инкриминацији из оптужнице којом је окривљеном стављено на терет да се није придржавао саобраћајних прописа из члана 187. став 2. у вези става 1. и члана 42. став 1. ЗОБС-а на путевима, чиме је окривљени оглашен кривим за сасвим другу активност односно понашање, које је предузео критичном приликом.

На наведену повреду закона, бранилац окривљеног је указивао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је те жалбене наводе оценио као неосноване и на страни 3. став 3. образложења пресуде (прихватајући разлоге суда дате на страни 23. став 3. образложења првостепене пресуде), дао јасне и довољне разлоге које Врховни суд прихвата и, у смислу члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге и упућује.

Поред изнетог, бранилац у захтеву наводи да се из изреке првостепене пресуде не може закључити шта је непосредни узрок саобраћајне незгоде, односно силаска возила окривљеног у десну страну на земљану површину, као и да у изреци није описано понашање окривљеног, које је у супротности са одредбом члана 35. став 1. ЗОБС-а на путевима, који недостаци, по ставу одбране, изреку пресуде чине неразумљивом. На наведени начин, бранилац, по оцени овога, суда указује на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП.

Бранилац у захтеву за заштиту законитости, даље, истиче да је нејасно образложење пресуде у делу где суд наводи да је узрок саобраћајне незгоде управљање

возилом под дејством алкохола у крви, којим наводима, по оцени овога суда, указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

По налажењу овога суда, бранилац осталим наводима захтева којима, на основу своје оцене налаза и мишљења вештака саобраћајне струке износи сопствени чињенични закључак да је узрок саобраћајне незгоде изненадна и непредвидива препрека у виду аутомобила који је обилазећи камион ушао у траку којом се кретао окривљени својим возилом, због чега је окривљени био принуђен да скрене удесно, како би избегао директан судар, као и да се окривљени није кретао земљаном површином пре удара у ограду, који закључци су другачији од утврђених у правноснажним пресудама, указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у правноснажној пресуди, односно повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како одредбом чланом 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 11), 438. став 2. тачка 2) и члана 440. ЗКП, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, у овом делу, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. и 2. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић, с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић